

استقرار حاکمیت ملی هدف جبهه ملی ایران است

شماره
۱۷۹

پیام
جمهوری ملی ایران

نشریه داخلی تهران بیستم مرداد ماه ۱۳۸۹ خورشیدی شماره ۱۷۹

به نام خداوند جان و خرد

جمهوری اسلامی و چالش‌های پیش رو

شهدای ۳۰ تیر حتی بدون فراغوان و دعوت عام بر نمیتابد و از آن
ممانت به عمل می‌آورد.

۳- بحران اقتصادی ناشی از کاهش تولید و عدم سرمایه‌گذاری و
کارآفرینی که به طور عمد پی آمد مواضع سیاسی نادرست
حاکمیت است البته سوء مدیریتها و فساد مالی و ندانم کاری ها و
بردن ثروت‌های ملی به راه های ناصواب از عوامل دیگر ایجاد بحران
در اقتصاد کشور است آشفتگی اقتصادی سبب بیکاری و فقر
فرازینده، گرانی و تورم روزافزون همراه با رکود اقتصادی کم سابقه
شده است و دولت حاکم این رکود و فلجه اقتصادی را می‌خواهد
کنترل تورم قلمداد نماید. دولت هیچ اراده استواری در اجرای طرح
هدفمند کردن یارانه‌ها که خود مقدم به آن بوده است ندارد و تا کنون
چند نوبت از راه تعویق انداخته و در بلا تکلیفی مطلق به سر می‌برد
و معلوم نیست با اعمال تحریم‌های اقتصادی که از طرف سازمان
ملل متحد و دولت امریکا و اتحادیه اروپا و دیگران برای ایران در
نظر گرفته شده وضعیت اقتصادی کشور و سطح زندگی مردم تا
کجا سقوط خواهد کرد.

۴- بحران قانون گریزی و بی اعتنایی به قانون اساسی پدیده ایست
که هر روز شاهد آنیم. هیئت حاکمه جمهوری اسلامی که خود
متولی قانون اساسی با تمام نواقص آنست و علی القاعده باید حداقل
خودش حرمت آن را نگهدارد، خودش آن را در موارد عدیده نقض
می‌نماید. حداقل موازین دمکراسی که استقلال قوای سه گانه
است توسط صاحبان قدرت نادیده انگاشته می‌شود. مصوبات
مجلس توسط قوه اجرائیه کشور اجرا نشده و به آنها بی اعتنایی
می‌شود. از طرف دیگر مجلس آن گونه مجلسی است که مصوبه
قطعی خود را در ظرف چند روز لغو می‌کند. دستگاه قضائیه از
استقلال یک دستگاه قضائیه مستقل بسیار فاصله دارد. این عدم
استقلال به ویژه در دادگاه‌های انقلاب و در مورد متهمنین سیاسی
بسیار پر رنگ تر به چشم می‌خورد در مورد متهمنین سیاسی
دستگاه قضائیه زیر چنبره نفوذ و فشار دستگاه های اطلاعاتی
امنیتی و تحت فرمان قوه مجریه قرار دارد. خلاصه آنکه در دایره
تنگ خودی های باقیمانده درون نظام نیز کشمکش و تضاد و نزاع
قدرت مشهود است. سرانجام این تنש ها و عواقب این چالش هایی
که مقابل رژیم قرار دارد به کجا خواهد انجامید؟

حاکمیت جمهوری اسلامی در شرایط کنونی و در سی و دومین سال
تشکیل شدن و به قدرت رسیدن خود با چالش‌های عدیده ای
روبرو است که برخی از جدی ترین آنها از این قرار است:

۱- بحران سیاست خارجی و کشمکش با جامعه جهانی بر سر ارزشی
هسته ای که معالا به صدور قطع نامه ۱۹۲۹ شورای امنیت سازمان
ملل متحد و آغاز تحریم‌های بین المللی علیه ایران منجر گردیده
است و بدنبال قطع نامه شورای امنیت، دولت آمریکا و کشورهای
اروپائی و برخی کشورهای دیگر به طور جداگانه نیز تحریم‌هایی را
برای ایران در نظر گرفته اند. بدیهی است که بی تدبیری و بدرفتاری و
دشمن تراشی های بی مورد و ارزیابی های سیاسی نادرست حاکمان
جمهوری اسلامی در پیاپی این بحران نقش چشم گیری ایفا کرده
است و آنطور که آثار و قرائن نشان می‌دهند این بحران رو به صعود
است و ظاهرا چشم انداز روشی در فروکش کردن آن در افق دیده
نمی‌شود. پر واضح است که افزایش این تنش ها در جهت حفظ منافع
ملی ایران و حفظ استقلال و تمامیت ارضی این سرزمین نیست و
ممکن است لطمات و صدمات جبران ناپذیری را متوجه منافع و حتی
کیان ملی ایران نماید.

۲- چه صاحبان قدرت بپذیرند و چه نپذیرند بحران مشروعیت و
مقبولیت از مهمترین چالش‌های موجود در مقابل آنهاست. امروز در
هر کجا که حتی دو فرد ایرانی کنار هم بنشینند ماجراهای سرکوبها و
خشونتها و آنچه در زندانها و خیابانها، در بازارها و دانشگاه‌ها روی داده و
می‌دهد اولین گفتگوی منتقدانه ایست که بین آنها در بدله می‌گردد
اگر در سالهای گذشته تنها فعالان سیاسی و دگراندیشان زبان به
اعتراض و انتقاد می‌گشوند و هزینه آن را می‌پرداختند از یک سال
قبل اعتراض به نبودن آزادیها و پایمال شدن حقوق ملت جنبه عمومی
و گسترده یافته و توده های وسیعی از مردم در این اعتراضات شرکت
می‌کنند اجتماعات چند میلیونی مردم در اعتراض به نتیجه آخرین
انتخابات ریاست جمهوری در سال گذشته نمونه بارز این واقعیت
است. بدليل همین بحران مقبولیت است که حاکمیت جمهوری
اسلامی از دادن مجوز قانونی برای اجتماعات مردمی بینناک است و
آزادی احزاب و مطبوعات و سایر آزادیهای ملت را نادیده انگاشته
 فقط به سیاست سرکوب و اعمال خشونت فرازینده روی آورده است تا
جائیکه حضور اعضای شورای مرکزی جبهه ملی ایران را بر سر مزار

۱۴ مرداد سالروز انقلاب آزادی خواهانه مشروطیت را گرامی میداریم